

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] i 1912 udvidede Aktiekapitalen fra 15 Mill. Kr. til 22½ Mill. Kr., har Selskabet foretaget en Række meget store Udvidelser, der er blevet finansieret uden Forhøjelse af Aktiekapitalen.“

Og yderligere staa der:

„Vi mener med fuld Føje at kunne hævde, at vi ved den Finanspolitik, som De danske Sukkerfabrikker har ført, har bevist, at det altid har været Bestyrelsens Standpunkt ikke at overkapitalisere Selskabet, men at føre en sund Kapitalpolitik — ofte mod tilfældige Aktionærgrupperes Ønsker —, og vi mener ikke, at De danske Sukkerfabrikkers Ledelse har gjort sig fortjent til, at Selskabet gøres til Genstand for en Særlovgivning, der paa dette vigtige Omraade sætter Selskabets Ledelse under Lovgivningsmagtens Formynderskab.“

Derfor beder man om, at Lovforslaget maa blive ændret, saaledes at denne Passung ikke indføres i Loven. Jeg vil gerne sige om Spørgsmaalet, at for saa vidt man vedtager Lovforslaget uændret i det høje Landsting, er det selvfølgelig min Agt at overgive denne Skrivelse til Rigsdagens staaende Sukkerudvalg, hvori der jo ogsaa er Medlemmer af dette høje Ting.

I øvrigt skal jeg om Bestræbelserne for at opnaa Lettelser med Hensyn til Arbejdet ved Sukkerroedyrkingen oplyse, at der vil blive iværksat omfattende Forsøg med Hunsballeroen, der efter det oplyste skulde være væsentlig lettere at arbejde med i Markerne, og som formentlig ogsaa vil kunne anvendes i Fabrikkerne. Hvis det viser sig, at denne Roe er egnet som Fabriksroe, vil det betyde en væsentlig Lettelse ude i Markerne og dermed for hele Arbejdssituationen.

Om Roesaftproduktionen kan jeg oplyse, at den ogsaa i Aar har været Genstand for indgaaende Drøftelser i Folketingsudvalget, uden at det dog har været muligt endnu at faa fuld Klarhed over Problemerne i Forbindelse dermed. Det er derfor Tanken, at Ordningen faar Tilladelse til at løbe 1 Aar endnu, dog at man har fundet det hensigtsmæssigt at forbyde Anvendelsen af de egentlige Foderroer i denne Produktion, idet det maa anses for uforsvarligt at anvende disse Roer med ringe Sukkerindhold og navnlig at foretage Transport over store Afstande af disse Roemængder. Man vil dog tillade, at Pajbjerg Rex betragtes som Sukkerroe til Foderbrug. Men hele Spørgsmaalet om Saftroerordningen er til Behandling i det staaende Sukkerudvalg og vil for-

haabentlig kunne finde sin endelige Løsning inden Forelæggelsen af den næste Sukkerlov — denne Lov er jo midlertidig, kun gældende for et Aar.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

C. E. Christiansen: Det foreliggende Lovforslag om en midlertidig Sukkerordning har, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen fra Folketingsudvalget, faaet en overordentlig indgaaende Behandling i Folketinget, og da der kun er levnet Landstinget ringe Tid til Lovforslagets Behandling, skal jeg nøjes med at gøre nogle korte Bemærkninger.

Jeg beklager, at man ikke har kunnet vinde Flertal for de Ændringsforslag, der af mit Parti var stillet i Folketinget. Men da jeg gaar ud fra, at det ikke vil være muligt i dette høje Ting at vinde mere Forstaaelse for vore Synspunkter, skal jeg, skønt helt enig med mine Partifæller i Folketinget, undlade at fremsætte disse Ændringsforslag her i Tinget. Jeg tror imidlertid, at Ændringsforslagene kommer igen, naar næste Aars Sukkerlov skal behandles i Rigsdagen, og jeg nærer ingen Tvivl om, at den Dag kommer, hvor de Tanker, der ligger til Grund for Ændringsforslagene, vil vinde Flertal for sig.

Det er, synes jeg, saaledes en Urimelighed, at Sukkersaften ikke underlægges Rationeringen, idet denne delvis undergraves ved, at Sukkersaften ikke kommer ind derunder. Det drejer sig jo ikke om helt Smaating mere, idet Sukkersaften udgjorde ikke mindre end ca. en Sjettedel af hele Sukkerproduktionen. Det maa vel betragtes som et Fremskridt, at det ikke mere er tilladt at fremstille Sukkersaft af Foderroer, der giver et ringe Sukkerudbytte, men at Dyrkerne fremtidig eller i hvert Fald i Aar kun maa bruge Roer med større Sukkerindhold. Men hvorfor ikke tage Skridtet fuldt ud og udsaa Frø af Sukkerroer i Stedet for af de saakaldte Saftroer? Det maa dog være en Fordel at aftvinge Jorden saa store Værdier som vel muligt, og jeg kunde have Lyst til at spørge, hvordan man vil kontrolere, at man kun bruger den ene Stamme, som den højtærede Minister omtalte.

Et andet Forhold, der naturligt udæsker Kritik, er den store Mængde Transportmidler, der beslaglægges ved Forsendelsen af Saftroer helt fra Nordjylland til Sydlolland i en Tid, hvor der mangler de nødvendige Jernbanevogne til Transport af